



# TEFFION BIBLE

PYHIMYKSEN, HEIKKI KUULAN JA VOLIN TIE  
MALTSUN GHETOSTA SUOMIRÄPIN MESSIAIKSI

HIPPO TAATILA

*Kniga*

Copyright © Hippon Taatila 2019  
Eksegeesit: Sörkan Kierkegaard & Santeri Nemo.  
Kuvitus ja kansi: Vilunki 3000.

Tämän kirjan kirjoittamista ovat tukeneet  
WSOY:n kirjallisuussäätiö ja Suomen tietokirjailijat.

Johnny Kniga Kustannus,  
imprint of Werner Söderström corporation,  
PL 1259, 00101 Helsinki

ISBN 978-951-0-43313-3

Painettu EU:ssa.



# VANHA TESTAMENTTI

<b>1. GENESIS</b>	13
Erikoismiehet kohtaavat: Heikin ja Mikon tango	15
”Petri Lokka, hyvää iltaa”: Tarinoita Kuulan ja Kuoppalan graffitikultakaudelta	18
Never Forget: Stop Töhryille 1998–2008	21
<b>2. ÄPÄRÖINTIÄ AIKANSÄ KUVASTIMESSA:</b>	
Vapaa-ajanviettopoja 1990-luvun Malminkartanossa	28
Sahtilabra	29
VR:n kesäpassi Tour 1999 & Hare Krishna -kuukaudet	32
Apollo Fight Club	33
Lemmenleikkejä Kissin chatissä	34
<b>3. ZONE 41 STATE OF MIND:</b>	
Räp saapuu Malminkartanoon	36
<i>Zone 41 All Stars &amp; Zone 41 Crews</i>	39
Keikkahurmossa Maltussa: Topi Leskenteijä	41
<i>Maailmaa muokanneet julkaisut – Vuosituhannen taitte</i>	43
Töölön Mikko ja Bomfunk-Marlo	45
Lätkäjäbä tulee geimeihin	46
<b>4. OOPPERASTA WORDIIIN:</b>	
Erään hoppelisukupolven pyhä kombinaatio	49
Word! MoonTV Raps: Tumppe Vuorensola	55
Proppit Word!-Tumpille	60
<b>5. HATTUTEHDAS BLUES</b>	63
Veljesbändit sparraa: Dominoe meets Helpus	69
Elämä on Tiktakin Petra / Sit sä delaat	73

<b>6. CARROLSIN KULMALTA KLASSIKKOSOHVALLE</b>	74
Carrolsin kulma: Helsingin freestyle-skenen	
Santiago de Compostela: Rudy Rääväsuu ja Mattip	77
<i>Huudipihvii: Maltsu goes Curtis</i>	80
Klassikkosohva, gangstahylly ja terapiaa aloitteleville	
räppäreille: The Funkiest	82
<b>7. KELTAINEN MIKKI</b>	84
Omin sanoin: Jii-Pee, Heinis, Bleakk	86
Tapaus Cheddar	90
Super-anaali: Internet-Mikon ja	
Markiisi Skandaalin tukkanuotta	93
<i>Don't Worry Ma'am, I'm from the Internet:</i>	
<i>Kuinka verkkokaapelit levittivät suomalaisen</i>	
<i>räpin ilosanomaa 2000-luvun taitteessa</i>	95
<b>8. PARTENOGENEESI: Pyhimys sikiää</b>	99
Pyhimyksen oppimatkat: Jan Zapasnik ja Ukki Davo	103
Uusi viihdevaltakunta: Basso in da House	105
<b>9. VIIDAKON LAKI</b>	110
Preppausta ja sparrausta:	
<i>Wordcupista Vihreään salmiakkiin</i>	113
<i>Vuosien 2004–07 klassikkojulkaisut ja suomiräpin uusi suunta</i>	117
<i>Adihasla The Movie: Rusoposkiset inkkarit</i>	
huudileikeissään	119
<b>10. SEPPÄ-LAMPELA CONNECTION:</b>	
Nuoren Kuoppalan initiaatio	122
Spin Sepän maaninen kevät	124
Seppo Lampela todistaa! eli kuinka Pyhimyksestä	
kouluttiin Monsp-artisti	128
Monsp Records: Painavien sanojen paja	137
[Eksegeesi] Pyhimys – <i>Salainen maailma</i>	140
<b>11. PYHIMYS JA HEIKKI KUULA LÖYTÄVÄT</b>	
<b>VIISASTENKIVENSÄ</b>	143
[Eksegeesi] Pyhimys – <i>Tulva</i>	144

As aventuras da jovem Heikki Kuula na famosa	
Escola Superior de Artes Design no Porto	147
[Eksegeesi] Heikki Kuula – PLLP	150
Timo huijaa ja jekuttaa	153
[Eksegeesi] Pyhimys & Timo Pieni Huijaus –	
<i>Arvoitus koko ihminen</i>	156
<b>12. KUN MAAILMA PYÖRII:</b> Räkisremmin välitilinpäätöksiä	159
Kultabassokerho Forever: Jii-Pee Hietsilta fiittaa	160
Nuori koira Korhonen	161
Arvoitus nimeltä Pyhimys: Heini Strand hämmästelee	164
Gösta, Hüge ja Pyhi: Kun minimalismi ei riitä	166
Kointähti, aamuruskon poika: Jare Henrik Tiihonen	168

## UUSI TESTAMENTTI

<b>1. LÖNNROT BROTHERS:</b> Maltsu-lore maailmankartalle	173
Rami välittää: Keltaisen mikin myöhemmät vuodet	180
<i>Jotain vanhaa, jotain syyhkittyä: Tuko-logo uusiokäytössä</i>	182
Miten perusjäbä räppää: Mikin varressa Voli	183
[Eksegeesi] Teflon Brothers – T	185
<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan I:</i>	
<i>Merkintöjä kolmannesta maailmansodasta</i>	188
<b>2. ARKTINEN HYSTERIA:</b> Heikki näkee pohjoisen valon	191
Heikki Kuulan Kallio	194
[Eksegeesi] Heikki Kuula – <i>Blacksuami</i>	196
<b>3. PUNAVUORESSA SOI BOSSA NOVA:</b>	
Teflon-evoluution toinen aste	199
Täydellisen kebabin metsästys	203
[Eksegeesi] Teflon Brothers – ©	204
<b>4. POSTIKORTTEJA RINNAKKAISISTA TODELLISUUKSISTA:</b>	
Tapaus JVG	208
Käänteinen perspektiivi: VilleGallen näkemys	216

<b>5. LAULUJA A-DUURISSA:</b>	Anni Mattila säestää	219
<b>6. EPÄPYHIMYS:</b>	Varjo pääsee lieastaan	226
	Pyhimyksen näkökulmasta: <i>Medium, Paranoid</i>	
	ja maailmojen väliset tasot	229
	[Eksegeesi] Pyhimys & Anni Mattila – <i>Medium</i>	233
	[Eksegeesi] Pyhimys – <i>Paranoid</i>	236
	<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan II: Spes Patriae 2011</i>	239
<b>7. PERHOSVEITSI-HEIKIN JA</b>		
	<b>LIKA-AKIN MAAILMANSELITYS</b>	242
	Katuvisioita: Heikin paluu kohtuun	245
	[Eksegeesi] Perhosveitsi-Heikki & Lika-Aki	
	– <i>Katuvisioita</i>	247
	Serkunpojat sirkuksessa:	
	Hendrick'siä ja räppiä Juhlaviikoilla	250
<b>8. SIIRTYMINEN POIMUNOPEUTEEN:</b>		
	Teflon-todellisuus syntyy	251
	Johannan muusa: Riku Mattila	257
	Voli muistele: Turhat julkkikset Fort Boyardissa	264
	Vaikee olla vaatimaton / ku on niin seksikäs	265
	Seksikkäin tuottaja: DJPP esittäytyy	270
	Mäkikotka-Matti Teflarien kelmassa	273
	Jim Carrey, Teflari-fani	275
	[Eksegeesi] Teflon Brothers	
	– <i>Valkoisten dyynien ratsastajat</i>	277
	<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan III:</i>	
	<i>Vuorenpaikkojen tanssi</i>	280
<b>9. VÄLISOITTO</b>		283
	Koirapukuja, tekijänoikeuskohuja ja tavaraa jaossa	283
	Tupla-Vessa: Kuinka välityöstä kehkeytyi	
	keräilyharvinaisuus	284
	Tavara levällään: Kassi-Alma Kati S.	287
	<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan IV:</i>	
	<i>Propseja Viktor Janukovytsille</i>	290

<b>10. VIIDENKYMMENTEN TONNIN GÄMBLÄYS:</b>	
Teflon Brothers saa neljännen jäsenen	293
Isipappablues – mustaa autofiktiota	296
Hakaristiliput liehumaan	299
Jumalan käsi: Tie ensimmäiseen listaykköseen	302
[Eksegeesi] Teflon Brothers – <i>Isänpäivä</i>	309
<b>11. VELVOLLISUUS KUTSUU, PYHIMYS:</b>	
Dirikaksi dirikan paikalle	313
<b>12. KANTAKAUPUNGIN VAPAUTUNUT HEIKKI JA ISON TALON RAJAT</b>	322
**** kädessä / ihmisten edessä:	
Maisterin paluu stageille	325
Kuin ruma tatuointi: Kahden Jannen havaintoja soolo-Heikistä	328
[Eksegeesi] Heikki Kuula – <i>Heijastuksia täydelliseltä rundilta</i>	332
<b>13. PELIKAANI LENTÄÄ TURBIINIIN:</b> Kesähitti 2015	335
Sahalyysi (Feat. Sahamies)	338
<b>14. KOLMANTENA PÄIVÄNÄ KUOLLEISTA:</b> Pyhimys Redux	340
We Need to Put the Band Back Together:	
Suomiräpin Ultra Bra	343
One Love, eiks nii?: Väinöväinö omassa persoonassaan	347
[Eksegeesi] Pyhimys – <i>Pettymys</i>	350
<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan V: Regina Hauer</i>	353
<b>15. TEFLONIN MONET KASVOT 2015-16:</b>	
Bängerimylly jauhaa	356
Ay Ay Ay (elokuu 2015)	357
Juusto Katolle (marraskuu 2015)	358
Lähiöunelmii (huhtikuu 2016)	360
Hubba Bubba (toukokuu 2016)	361
Straight Outta Southside:	
Hannu Aukia ja Maltsu-nostalgiaa L.A.-viboilla	363
Puhdasoppista junttidiskoa: Riku Mattilan tuomio	365

<b>16. MYÖHEMPIEN AIKOJEN HEIKKI JA MUUTTUVAN MUSIIKKIKENTÄN HAASTEET</b>	367
<b>17. JONKINLAINEN HIRVIÖ</b>	371
<i>Furman Brothers: Terapiapäiväkirja 2016</i>	375
Kriisin syvyyksissä: Jannika Nyqvistin tilanearvio	378
<i>Rugerkryfikirjat Metallikukon mukaan VI: Hajoaminen</i>	380
<b>18. BAD MEETS EVIL:</b> Jyrki tyrkkii, Pyhi ragettaa	383
<b>19. TEFLON BROTHERS 4.O.:</b> Kaikki on kaupan	391
Metatasot murskaksi: Jani avautuu	394
<b>20. TEFLON CIRCUS:</b>	
Spektaakkelia, skumppaa ja savukoneita	396
Pyhimys kertoo: Spektaakkelin toinen puoli	399
[Eksegeesi] Teflon Brothers – Circus	401
<b>21. PYHIMYS EIKÄ POIKA ENÄÄ:</b>	
Immanenssi ja transsendenssi yhtyvät	405
Pyhimyspassio ja tinkimätön Onninen	407
Hääpukukaava ja pojantappamisen ABC	409
Surumielinen Burman	414
Jättiläisen olkapäillä: Iso hitti syntyy	416
Flyygeliartisti Väinö Wallenius ja Jättiläisen palat	418
Well, That Escalated Quickly: Suomen suurin levy	419
Pyhimys Sidebitches: Lika-Akin lait	
ja Opiumia kansoille	421
[Eksegeesi] Pyhimys – Tapa poika	423
<b>22. VAIN ELÄMÄÄ:</b> Koko kansan Viisu-Mikko	427
Mulkut	431
Biisi itkee	432
Perutaan häät	434
Sivumerkintä: Tummapukuinen mies ja propsit juurille	435
Ympyrä sulkeutuu:	
Anni Mattila ja säveltäjän puheenvuoro	437
<b>23. LONKEROMAINOS JA APINOIDUT KOREOGRAFIAT:</b>	
Fronttaava maailmanlopun Teflon	439



<b>24. KUUDEN EMMAN MONOLOGI</b>	443
<b>25. MITÄ KUULALLE KUULUU:</b> Aikuinen Heikki hypen jälkeen	448
Työväen ääni	450
Soolo-Heikki ja Teflon-Heikki: Maailmojen tasapaino	453
<b>26. VOLI HOLIWOODIN IKUINEN ISYYSLOMA</b>	455
Siskon perspektiivi: Rita Tuohimaan näkemys hiljaisesta Teflarista	457
<b>27. POLYTETRAFLUORIETEENI-ILMESTYS:</b>	
Näkyjä neljännestä Teflon-ulottuvuudesta	460
Hippo Props 2016–2019	464

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS

BRIDES  
-MAIDS



**VANHA  
TESTAMENTTI**

*Teflon*

**TEFLON  
BROTHERS**

044 - 593280

# 1. GENESIS

**ALUSSA MALTSU OLI AUTIO JA TYHJÄ**, eikä M-junakaan vielä jyrissyt Mätäojan yllä.

Kaksi vuosikymmentä suuren palon sammumisen jälkeen pakotti rakennemuutos pellot pakettiin ja savusti sodan nähneen sukupolven lapset maaseutupirteistään ja navetoistaan. Tuolloin tarttui arkkitehti Kaitera harppiin ja tussiin, luonnosteli kaavansa pohjaksi Vantaan ja Kaarelan rajoilla risteilleet peltotiet. Hän sommitteli lehtiönsä torit ja kujat ja viheralueet, kerroksittain riippuvat Semiramiin puutarhat ja metsälähiön, jossa olisi hyvä kasvavan kaupungin lasten kasvaa.

Näin näki luoteisen kaupunginosan rakentaja: missä Kannelmäki loppuu, avautuu vehmas ja laaja Kartanonhaka. Sen leveyksillä saavat onnelan asukkaat tahrata kesäisin jalkapohjansa ratamoon ja apilaan, hiihtää loppiaispakkasilla kimmeltävää hankkeita kilometrien matkalta. Luoteisen lakeuden keskellä kohoaa Malminkartanonhuippu merkiksi kaupungin rajalle.

Tämä vihreä keidas pururatoineen ja luonnonvesineen on rakennettu rakkaudesta kaupungin melskeen rasittamiin. Täällä saa paeta Linjojen puristimilla toisiinsa kiinni painettuja kerrostaloja, Senaatintorin rahan ja vallan kortteleita, Rööperin kapakoita ja Harjun kujien sakilaisia. Täällä metsä kohtaa kaupungin ja metropolin metronomina takova pulssi vaikenee.

Vaan kun vuodet kuluvat, astuvat peliin ihmistä vahvemmat voimat.

Ilman että sitä kukaan huomaa, laskeutuvat kalterit hyvän-  
tahtoisten kaupunginisiin suunnitteleminen onneloiden ylle.



Kuluvat vuosikymmenet. Tauotta kolisee M-juna Rautatientorin ja Vantaankosken väliä, kaartaa Pasilan asemalta loivasti luoteeseen, syöksyy keskuspuistosta Ykköskehän läpi Kannelmäkeen ja Malminkartanoon, Myyr Yorkista Vantaan apeille aroille.

Lähijuna ulvoo ja kirskuu kivitunneliin ja jättää lähiön lapset laiturille. Iltapäiväruuhkassa kotiensa suojiin palaava karja keltaisine Ruokavaraston kasseineen, rappukäytävän kynnyksistä tihkuu ureaa. Alas vedettyjen rullaverhojen takana tehdään asioita, joista voi lukea myöhemmin Alibista.

Lama on kalauttanut fajiat kilometritehtaalle ja mutsit yövuoroon. Huolet hukkuvat paikalliskuppilan lämpimään ohra-likööriin, lompakkojen setelitaskut täyttyvät tissibaarien happy hour -kuiteista ja psyykenlääkeresepteistä. Nimettömällä kujilla maleksii flanellipaidassaan tuskin mopokortti-ikäinen isänmaan toivo ja huutelee tukahtunut itku kurkussaan edellisenä iltana roskapussia viemään lähteneen äitinsä perään.

Malminkartanolaisilta parvekkeilta nousevat antennilautaset taivaita kohti. Murrosikäiset istuvat kirpparisohvalle, jakavat keskenään irtokarkit ja nuudelit. Vanhimmat sihauttavat pullot auki ja kaivavat askinmutkasta afganistanilaisella laatalla höystetyt sätkät. Kipu on suunnaton, mutta kenelläkään ei ole keinoja pukea sitä sanoiksi.

Noosfääri kuljettaa taivaskanavia ja radiotaajuuksia pitkin alitajuntaan merkitystä uhkuvia lauseita, joiden voimaa ei kehittymätön mieli osaa vielä sisäistää. Kurt Cobain huokailemassa mikkiin kynttilämeren keskellä, Biggie Smalls vannomassa valmiuttaan kuolla.

Aerosolit nappulahanskoissa sihisevät kirkkoveneiden kuvat alikulkusiltojen harmaaseen betoniin. Dekit ja rullat kuraisten lenkkarien alla. KoRn, NOFX ja Cypress Hill, Beavis ja Butt-Head, Canal+:n aamuyön aikuisviihde. Alikulkutunnelin seinälle riivottu R.I.P. 2PAC resonoi syvällä sielun syövereissä, vaikka ohikulkijalla ei ole aavistustakaan, kenestä puhutaan.

Lähikaupasta sosialisoidut kymppisäkit ja vietnamilaiskioskin röökikartongit. Isoilta pojilta saadut selkäsaunat ja perinteen jatkaminen pienempien selkänahkaan, pahennuksen herättäminen paikallisjunassa. Ostarille kaartava mustamaija saa kiviryöpyn kylkeensä ja sormi kostuu rystystä myöten kotibileiden kääntyessä loppuilleen. Salatut yölliset epätoivoitkut, kun mielitietty jättääkin saapumatta sovittuun tapaamispisteeseen.

Aika kuluu, vuodet vierivät ja sisimmässä leiskuu kipinä. Keskellä harmaata ja mustaa välkehtii sukupolvista nuorimman silmän verkkokalvolle loiste, joka ei suostu himmenemään.

## **ERIKOISMIEHET KOHTAAVAT: HEIKIN JA MIKON TANGO**

Vielä ysärin alussa Malminkartano ei ollut lähimainkaan Helsingin pahimpia paikkoja.

Kun Heikki Kuula muutti äitinsä kainalossa Pihlajamäestä Maltsuun, oli Pihliksessä vastikään pistetty miehiä kylmäksi yöllisellä dösärillä ja ranskanleipää Lasoliin dippaavien denojen nyrkkeipeijaiset olivat jokapäiväistä kansanhupia.

Maltsusta loivasti kaakkoon kuumotti Kantsun asema ja kaupungin vuokratalot sen kupeessa, pohjoisessa Myyr Yorkin ja Martsarin *no man's land*. Kun Malminkartanontietä seurasi Vihdintien ali, pääsi matkalainen pahamaineiseen Konalaan ja itämafian vartioimille teollisuusalueille. Idässä Maununnevan metsät vaihtuvat Pakilan pimennoiksi, missä romanit myivät nyysittyjä kelloja Mersun takaboksista, baltialaiset siirtotyöläiset

purkivat juurettomuuttaan vastaantulijoihin ja yh-mutsien valttomat raikulipojat leikkivät Bronxia pesareineen. Kaikkiin näihin verrattuna Maltsu oli utuinen nukkumalähiö.

Eikä Heikki Kuula edes ollut köyhä eikä kipeä. Isä ja äiti olivat laittaneet lusikat jakoon, mutta molemmat olivat koulutuksen saaneita virkamiehiä. Äiti kantoi pojalleen piirustuspaperia töistä ja lehtiä kioskeilta, rohkaisi ainokaistaan harrastamaan ja löytämään. Harteikas vakava poika kiskoi lukematta kiitettäviä kokeista ja sukuloi luontevasti sosiaalisten piirien välillä: hän oli kotonaan niin tarkkailuluokan impulsiivisten nyrkkisankarien röökiringeissä kuin ysin keskiarvolla liihottavien urheilijanuorten keskuudessa.

Joitain vuosia Heikin jälkeen muutti kirjansa Maltsuun Mikko Kuoppala, sykkiläinen hyvän perheen kasvatti. Eliittikoulun ovien avautuminen ei ollut ihme – kumpikin vanhemmista oli opiskellut matematiikkaa yliopistossa ja suurin piirtein jokaisella suvussa oli povarissaan insinöörin paperit. Jos Mikko keikkui-kin 110-senttisenä kolmasluokkalaisena lyhytkasvuisuuden rajamailla, oli hän löytänyt keinonsa kompensoida. Katananterävä supliikki ja tilannekomiikan taju nostivat hänet ikäluokkansa hierarkiassa lähelle pyramidin kärkeä.

Elettiin kasinotalouden onnelassa, eikä pienellä untuvapäällä ollut hätäpäivää. Kylmältä sodalta haisevia grillikioskeja raivattiin Mäkkärien tieltä, mainoskanavat tuuttasivat amerikkalaista sitcomia parhaaseen katselu aikaan. Oli Mortal Kombat ja Street Fighter 2, Monkey Island ja Simpsonit. MTV:n veejiit lähettivät Euroopan klubien soittolistat nuorisolaisten huoneisiin Las Palmasista Utsjoelle. Kasvavan nuoren pahin haaste oli taistelu tylsistymistä vastaan, mihin auttoi varttitunnin lähijunamatka ytimeen kolmen markan kertalipulla.

1990-luvun edetessä olosuhteet vaihtuivat nopeasti ja ar-  
mottomasti, mutta toiselle kymmenelleen vasta kasvaneilla ei ollut ymmärrystä hahmottaa, mikä oli muuttunut. ”Lama” oli aikuisten maailman käsite, jolla peloteltiin iltapäivälehdissä ja

televisioutisissa. Siihen liittyivät jotenkin Esko Aho ja Iiro Viinanen sekä jo olemasta lakannut Neuvostoliitto.

”Laman” konkreettinen puoli paljastui pikapuoliin. Osa opettajista lakkasi tulemasta töihin, luokkien oppilaskoot kaksinkertaistuivat. Hiljaisista oppilaista tuli äkkipikaisia ja kireitä, äkkipikaisista ja kireistä väkivaltaisista ja väkivaltaisista psykopaatteja. Toisinaan junat ja bussit jäivät kulkematta. Isät ja äidit alkoivat viettää enemmän aikaa ensiksi kotona ja sitten lähibaareissa, viikkorahasetelit vaihtuivat kolikoiksi ja markat penneiksi. Yhä useamman kivijalkapuodin luukulle lyötiin pahvilappu, jossa kiitettiin menneistä vuosista ja toivotettiin päättäjille hyvää matkaa helvettiin. Kylmillä kujilla kotoaan hädetyt, päämäärättömät maleksijat muodostivat jengejään.

Kun turva ympärillä järkkyy, kääntyvät nuoret hakemaan turvaa toisistaan.

Heikki Kuulan ja Mikko Kuoppalan keskinäisessä koodistossa tärkein elementti oli luovuuden arvostaminen yli soveliaisuuden normien, halu erottua keskenään torailevista klikeistä ja kuppikunnista, sen ”oman” löytäminen vastalauseeksi sanellulle. Paras mahdollinen kehu on tulla luonnehditukseksi outona mutta saada samalla hyväksyntää osakseen.

Jos 90-luvun puolivälissä nuorisotyötylien nelikentässä vaihtoehdot olivat grunge, hiphop, punk ja metalli, nostivat Heikki ja Mikko normeille keskisormen. Kirppikseltä haettiin räikeitä hattuja, vakosamettihousuja, purppuranvärisiä takkeja ja monenlaisia aurinkolaseja Elton Johnista Star Trekin Geordi La Forgen tyyliin. Skedetessä ja tägejä tuhriessa korvalappustereoissa tahtia antoivat Ace of Base, Apulanta tai Spice Girls – juuri ne bändit, joita kukaan muu ei kuunnellut. Jos hiphopparit fiilistelivät Mobb Deepiä, oli tärkeää päästä sanomaan kovaan ääneen, että mikä vitun Mobb Deep.

Videolaitteiden ja maksukanavien aikakaudella nauhoitetaan Jyrkistä, Listasta ja taivaskanavilta omia VHS-mixtapeja. Aina



löytyy joku, joka suostuu kopsaamaan Canal+:lta South Parkit ja pornot kavereillekin. Lopulta South Park on identiteettikysymys: koska se ei näy normikanavilla, sitä on *pakko* katsoa maanisesti, nauraa kovaan ääneen, kuinka Kenny tällä kertaa kuolee. *Ettekö juntit oo koskaan nähneet South Parkia, mitä vittua.*

90-luvun puoliväliin mennessä Heikki ja Mikko ovat Malminkartano Sad Boys -duo, kaksi toisensa löytänyttä outolintua. Yhtenä päivänä kiinnostaa skede, toisena graffitit, kolmantena pyöritään fudis- ja lätkäjätkien kanssa. Haetaan tulta näpeille testaamalla tarkkisjengin tarjoamaa itäpirtua, diilataan Ruokavarastosta sosialisoitua evästä eteenpäin isolla kätteellä. Toisinaan on energiaa vain jäädä himaan jumittamaan ja tsiigailemaan elokuvia: *Kellopehliappelsiini, Leaving Las Vegas, Veikko Aaltosen Tuhlaajajapika.*

Olenaisinta on, ettei mikään inhimillinen ole vierasta. Jos musiikkitunnilla kuultu Värttinän kappale kolahtaa, sitä hehkutetaan. Leevi and the Leavings on vitun kova, sanokoot skenepoliisit mitä tahansa. Inspiraatiota voi löytää vaikka Alfred J. Kwakista tai Saima Harmajasta. Jos juntit saa siitä itselleen nau-runaiheen, siitäpä saa.

Paras karkkipussi syntyy pick and mix -periaatteella. Niin syntyy myös mielenkiintoisin minuus.

## **”PETRI LOKKA, HYVÄÄ ILTAA”: TARINOITA KUULAN JA KUOPPALAN GRAFFITIKULTAKAUDELTA**

Heikki Kuulan ja Mikko Kuoppalan varhaisnuoruudessa helsinkiläiset talojen julkisivut, kalliot ja tunnelit kylpivät Belton-maalin väreissä. Lähes joka kaupunginosasta löytyi piissi, jota pyhiinvaeltajien kelpasi käydä ihastelemassa pitkänkin matkan päästä. Stadilaisena nuorena Mikko Kuoppala tiesi pienestä pitäen graffitin kuuluvan katujen kulttuuriin, mutta todellisen herätyksensä hän sai 1995, jolloin aerosolitaiteilijat pääkaupunkiseudun eri kolkilta saapuivat Malminkartanoon koristelemaan junatunnelia.

”Malminkartanon nutalta rekrytoitiin mun ikäluokan nuoria suutinpojiksi. Me ei Heikin kanssa tajuttu hakea ja tsiigailtiin huuli pyöreänä, kuinka suutinpojat sai maalareilta jengipaidat käyttöön projektin ajaksi. Saatiin tunnelimaalauksen yhteydessä nähdä ekaa kertaa työssään peinttereitä, joiden piissejä oltiin ihailtu.”

Jos Mikko höyrähti katutaidekulttuuriin toden teolla vasta 95, Heikin kastautuminen oli alkanut jo paljon aiemmin.

”Mutsilla oli tapana tuoda töistä iso rulla paperia, mihin me töhrittiin piirustuksia naapurin lasten kanssa. Tokaluokalla jotkut kuudesluokkalaiset huomasivat, että olen aika hyvä piirtämään. Ne kutsui mut tsiigaillemaan Yo! MTV Rapsia ja maalaamaan.”

Malminkartanon tunneli synnytti Mikossa ja Heikissä ahaa-elämyksen. Jo aiemmin oli ollut selvää, että lähes jokaisella oman ikäluokan kasvatilla oli täginsä, jolla merkitä reviirinsä. Kun tunnelia maalaavat taiteilijat kertoivat työprosessistaan ja lähtökohdistaan, taustat ja tekemisen motiivit avautuivat teini-ikäisille eri tavalla kuin koskaan aiemmin.

”Tägääminen oli hierarkiajuttu, mutta ilman valtasuhteita”, Mikko kertoo. ”Kun joku piirsi tägiään seinään, muut tiesivät tägerin pohjalta, että sama jäbä on peintannut vaikka Itkumuuria tai Kantsun ostaria. Sekä mulle että Heikille syntyi ajatus tehdä omaa duunia entistä kunnianhimoisemmin. Että oltaisiin oikeita tekijöitä eikä vaan tyyppejä, jotka väsää nopeat throw upit merkatakseen alueensa.”

Graffiti ja skeittaus kuuluivat olemuksellisesti teinikulttuuriin, mutta vihkiytyneitä oli verrattain harvassa. Tunneliprojektin innostamina Heikki ja Mikko treenasivat kotitantereilla ja maalailivat kunnianhimoisimmat viritelmänsä Huopalahden Pulutunnelin kaltaisten alikulkutunnelien ”gallerioihin”. VHS-nauhat kiersivät kädestä käteen, isot pojat valistivat pienempiään seuraamisen arvoisista tekijöistä, tekniikka kehittyi maalatessa. Mikko oli etevä, mutta Heikki oli vielä pari askelta visuaalisempi ja pikkutarkempi.

Käänteentekevä hetki nähtiin alkuvuonna 1997, jolloin Heikki päätti 14-vuotispäiviensä kunniaksi breikata Helsingin graffitiskenessä maalaamalla Helsingin ja Pasilan välille seinän kokoisen piessin. Komeus ehti riipiä lähijunamatkalaisia vain muutaman päivän, kunnes Bill Clintonin ja Boris Jeltsinin välisen huippukokouksen esivalmistelutyöt alkoivat ja työ peitettiin harmaalla maalilla.

Tietäjät kuitenkin tiesivät. Vaikka kännyköitä oli vain harvalla eikä sähköpostikulttuurissakaan oltu vielä Hotmail-vaihetta pidemmällä, viidakkorumpu pärisi vanhojen tekijöiden arvostusta Heikkiä kohtaan. Ja saavutettu kunnioitus lisäsi motivaatiota.

Vuoden edetessä graffitista kehkeytyi Heikille ja Mikolle elämäntapa. Identiteetin etsinnässä maalarien romanttinen maailmankuva oli pilvilautta, jolle hypätä kellumaan. Rapsakassa pakkasillassa pokahtavan korkin pelkämästä tuoksusta saattoi erottaa, oliko kyseessä Textmark- vai Pilot-tussi. Oikeanlaiset suuttimet loksahdivat kannun suulle arpomatta pimeässäkin. Tutuksi käyneet taiteilijat huomioitiin väkijoukoissa nyökkäyksillä.

”Mikko saattoi keksiä, että ajellaan kokonainen päivä edestakaisin jonkin bussilinjan reittiä ja maalataan throw upit joka dösärille. Toisena päivänä tehtiin sama lähijunan radan varrella”, Heikki kuvailee.

”Heikki oli meistä kahdesta teknisesti parempi maalari ja visuaalisesti innovatiivisempi. Mä puolestani sain enemmän toteutettavia päähänpistoja. Tietenkin yritettiin varoa vartijoita ja maalata piissit vaivihkaa, mutta parempien perheiden lapsina me ei edes oikein osattu varoa kiinnijäämistä”, Mikko täydentää.

Ryhmä Heikin ja Mikon ympärillä vaihteli. Kaksikko ei koskaan täysin kokenut muiden ymmärtävän heitä, joten perättäisinä iltoina maalausseurana saattoi olla täysin eri kokoonpano. Omanlaisensa vakiojäsen oli myöhemmin Fullsteamin perustajana tunnettu Juha Kyyrö, joka aiheutti Heikin kanssa pienimuotoisen kalabaliikin esiteltään maalausskillsejään ruotsinlaivan kannella.

Heikin ja Mikon graffitikultakausi päättyi keväällä 1998 välikohtaukseen Kannelmäessä. Nuoret herrasmiehet olivat väsäämässä asemarakennuksen kulmalla yksityiskohtia tägeihinsä, kun tanakka leveäharteinen mies hoiperteli humalassa heitä kohti ja kyseli kellonaikaa.

”Mä ehdin just sanoa, että ei meillä oo kelloa, kun kaveri nappasi meistä ranteesta ja esittäytyi: ’Petri Lokka, FPS-vartiointi, hyvää iltaa’”, Mikko muistaa.

Tie vei Kannelmäen asemalta Pasilan poliisilaitokselle. Tunntikausien kuulustelun päätyttyä vanhemmat saivat hakea vesansa säilöstä ja kuulla tylyn totuuden poikiensa vapaa-ajan harrastuksista. Pidätystä seurasi vuoden kestänyt kuulustelu- ja kuumotuslimbo, joka sai Mikon ja Heikin luopumaan ajanvietteestään lopullisesti.

”Tasaisin väliajoin joku tuli vittuilemaan, että ette kai te yhteen kiinnijääntiin lopeta. Hommasta meni kuitenkin maku, kun jouduttiin joka toinen viikko laitokselle katsomaan valokuvia piisseistä ja antamaan lausuntoja omasta osuudestamme kuhunkin työhön”, kertoo Mikko.

Helsingin kaupungin Stop Töhryille -kampanja hiljensi varikot, radanvarret ja bussipysäkit. Vartiointiliikkeiden autot moninkertaistuivat katukuvassa, hikisimmänkin pikkutägin tuhertaja saattoi joutua maksamaan tuhansien eurojen sakot. Päivittäinen väkivallan uhka leijui nuorisokulttuurin harrastajien yllä.

”Ei monikaan tahtonut enää riskeerata”, Heikki summaa. ”Piti keksiä jotain muuta.”

## **NEVER FORGET: STOP TÖHRYILLE 1998–2008**

Historian tältä puolen tarkasteltuna sitä voi olla vaikea uskoa, mutta 90-luvun puolivälissä Helsingin katutaidetarjonta oli poikkeuksellisen laadukasta ja värikästä jopa eurooppalaisessa mittakaavassa.

Hiphop-kulttuuri alkoi rantautua Stadiin 1980-luvulla osana afroamerikkalaisen kulttuurin laajempaa tuleamista. Mosaiikkiin kuuluivat räp ja breikkaus, skeittaus ja showtanssi ja julkisuuden vaikuttajat Eddie Murphysta Whitney Houstoniin ja Michael Jacksonista Michael Jordaniin. City-lehti ja Radio City toivat Amerikan mallia Kekkoslavakian harmaaseen mediakenttään. *Beat Streetin* ja *Breakdancen* kaltaiset elokuvat kopioitiin yhä uusiksi kopioiksi, Lepakon jameissa löivät kättä eri hiphop-alakulttuurien edustajat.

Neuvostoliitolta kalskahtavat betoniseinät Pasilassa, Merihaassa ja Kalliossa saivat koristeekseen logoja ja sloganeita. Sporapysäkin takana saattoi matkalaista tutkailla Retu Kivinen, metron ikkunassa Kulosaaren vallista irvistää Freddy Krueger. HKL:n juniin ilmestyi varikkoyön aikana tägi, seuraavana toinen. Pääkaupunkiseudun raiteilla liikennöi yhä useampi täyteen väritetty vaunu.

Helsingin graffitiskenen ensimmäisenä oppi-isänä pidetään Electro Dynamics -breikkiryhmässä kannuksensa ansainnutta Spinneriä. Vähitellen tekijöiden katras laajeni: Blitz, Burn, Shaker, Astron, Ray52, Trama, Comedy. Vuosikymmenen vaihduttua yhdistyivät yksittäiset tekijät jengeiksi, jotka väsäivät kerrostalon seinän levyisiä freskoja koko metropolialueelle kantakaupunkia unohtamatta.

Eräs Helsingin päättymäisillään olevan graffitiaikakauden viimeisistä ehtoollisista katettiin kesällä 1995 Malminkartanossa. Projektista kertoo espoolaisessa HRC:ssä (Hellraiser Crew) natsansa ansainnut Acton.

”Malminkartanoon saatiin reilut kolmekymmentä tahollaan merkittävää tekijää maalaamaan monista piisseistä muodostuvaa isoa kokonaisuutta. Tunnelin Helsingin puoleinen suu oli valoisa ja tasainen. Mulle kävi hyvä tuuri, että sain oman piissini juuri tähän kohtaan. Jälkeenpäin sain kuulla teoksemme olleen malsulaisille nuorille tosi merkittävä inspiraation lähde.”



# TEFFION BIBLE

PYHIMYKSEN, HEIKKI KUULAN JA VOLIN TIE  
MALTSUN GHETOSTA SUOMIRÄPIN MESSIAIKSI

HIPPO TAATILA

*Kniga*